

Закон о бањама

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 80/92. Види: чл. 1. Уредбе - 8/94-143. Види: чл. 1. Уредбе - 10/94-175.

Члан 1.

Бања је подручје на коме постоји и користи се један или више природних лековитих фактора и које испуњава услове у погледу уређености и опремљености за њихово коришћење у складу са одредбама овог закона.

Бања представља природно добро од општег интереса, којим управља држава, под условима и на начин утврђен овим законом.

Природним лековитим фактором у смислу овог закона сматрају се: термална и минерална вода, ваздух, гас и лековито блато (пелоид), чија су лековита својства научно испитана и доказана у складу са овим законом.

Члан 2.

Сматра се да су испуњени услови у погледу уређености и опремљености подручја у смислу члана 1. став 1. овог закона, ако бања има:

- 1) организовану здравствену службу;
- 2) објекте и уређаје за коришћење природног лековитог фактора;
- 3) објекте за смештај и боравак посетилаца;
- 4) одговарајуће комуналне и друге објекте (водовод, канализација, саобраћајнице, ПТТ и електрообјекте и јавне зелене и рекреационе површине).

Члан 3.

Влада Републике Србије, на предлог општине и других заинтересованих субјеката, утврђује подручје које се сматра бањом, у смислу овог закона.

Утврђивање подручја у смислу става 1. овог члана врши се на основу претходно испитаног и утврђеног природног лековитог фактора на том подручју и одговарајућих научних и стручних истраживања вредности и карактеристика тог подручја, као и испуњености услова из члана 2. овог закона.

Мишљење о испуњености услова из члана 2. овог закона даје надлежно министарство.

Члан 4.

Општина на чијем подручју се налази бања стара се о њеном очувању, коришћењу, унапређењу и управљању, у складу са законом.

Члан 5.

Министарство надлежно за послове здравља води регистар бања са подацима о својствима природног лековитог фактора.

Члан 6.

Подручје бање и његове границе обележавају се ознакама.

Начин обележавања подручја бање прописује министар надлежан за послове урбанизма, а обележавање тог подручја обезбеђује општина на чијем подручју се бања налази.

Члан 7.

Заштита, унапређење и коришћење подручја бање врши се у складу са овим законом и законима којима је уређена заштита природних добара и заштита животне средине.

Члан 8.

За бању се доноси одговарајући плански документ, у складу са прописима о планирању и уређењу простора.

Планом из става 1. овог члана обезбеђује се, поред осталог: заштита и очување природних лековитих фактора у бањи, спречавање активности које могу нарушити основна обележја и својства бање, услови уређења и изградње на том подручју и стварање услова за развој здравствених, рекреативних и туристичких функција бање.

Члан 9.

Здравствене установе и друга правна и физичка лица која обављају здравствену делатност коришћењем природног лековитог фактора у бањи у сврху превенције, лечења и рехабилитације користе природни лековити фактор под условима утврђеним прописима о вршењу здравствене делатности.

Друга правна и физичка лица могу користити природни лековити фактор у бањи ако имају, у зависности од садржаја и карактера делатности које обављају, обезбеђен одговарајући простор, опрему и кадрове.

Ближе услове из става 2. овог члана прописује министар надлежан за послове здравља.

Испуњеност услова из става 2. овог члана утврђује министарство надлежно за послове здравља.

Члан 10.

Право коришћења природног лековитог фактора у бањи (термална и минерална вода, гас и лековито блато) домаћем правном или физичком лицу даје општина на чијем подручју се налази бања, уз сагласност Владе Републике Србије.

Право коришћења природног лековитог фактора у бањи (термална и минерална вода, гас и лековито блато) страном лицу даје се у складу са законом којим се уређује концесија.

Члан 11.

Корисник природног лековитог фактора у бањи дужан је да обезбеди уређаје и опрему за заштиту од загађивања и других штетних утицаја у коришћењу тог фактора.

Члан 12.

Општина прати количину и састав природног лековитог фактора у бањи и најмање једном у три године обезбеђује проверу његовог лековитог својства у овлашћеној здравственој установи.

Министарство надлежно за послове здравља прописује начин сталног праћења количине и састава природног лековитог фактора у бањи и утврђује здравствене установе овлашћене за научно испитивање и доказивање, односно проверу његовог лековитог својства.

Ако се у току коришћења природног лековитог фактора у бањи утврде промене у његовом саставу који нису у складу са атестом, општина је дужна да о томе обавести Министарство за здравље и обезбеди контролно атестирање.

Члан 13.

Корисник природног лековитог фактора у бањи плаћа накнаду за његово коришћење.

Накнада се плаћа према количини искоришћеног природног лековитог фактора.

Висину накнаде из става 1. овог члана утврђује Народна скупштина.

Средства остварена од накнада из става 1. овог члана приход су буџета општине, а користе се, према програму који доноси Скупштина општине на чијем подручју се налази бања, за очување, коришћење и унапређивање бање.

На програм из става 4. овог члана сагласност даје Влада.

Члан 14.

Новчаном казном од најмање 10.000 а највише до 100.000 нових динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице ако користи природни лековити фактор без одлуке из члана 10. овог закона.

Новчаном казном од најмање 1.000 а највише до 10.000 нових динара казниће се за привредни преступ из става 1. овог члана и одговорно лице у правном лицу.

За привредни преступ из става 1. овог члана може се изрећи заштитна мера забране вршења делатности коришћења природног лековитог фактора до десет година.

+

Види:

[чл. 1. Уредбе - 10/94-175.](#)

Члан 15.

Новчаном казном од најмање 10 а највише 1.000 нових динара казниће се за прекршај физичко лице ако користи природни лековити фактор без одлуке из члана 10. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи заштитна мера забране вршења делатности коришћења природног лековитог фактора до десет година.

+

Види:

[чл. 1. Уредбе - 8/94-143.](#)

Члан 16.

План из члана 8. став 2. овог закона донеће се у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 17.

Корисници природног лековитог фактора који су тај фактор користили до дана ступања на снагу овог закона, могу наставити са његовим коришћењем под условима под којима су их користили до тог дана, а најдуже три месеца од дана утврђивања подручја бањом, на коме користе природни лековити фактор у смислу члана 3. овог закона.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ОСНОВНИ ТЕКСТ

Закон о бањама

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 80/92.

Члан 1.

Бања је подручје на коме постоји и користи се један или више природних лековитих фактора и које испуњава услове у погледу уређености и опремљености за њихово коришћење у складу са одредбама овог закона.

Бања представља природно добро од општег интереса, којим управља држава, под условима и на начин утврђен овим законом.

Природним лековитим фактором у смислу овог закона сматрају се: термална и минерална вода, ваздух, гас и лековито блато (пелоид), чија су лековита својства научно испитана и доказана у складу са овим законом.

Члан 2.

Сматра се да су испуњени услови у погледу уређености и опремљености подручја у смислу члана 1. став 1. овог закона, ако бања има:

- 1) организовану здравствену службу;
- 2) објекте и уређаје за коришћење природног лековитог фактора;
- 3) објекте за смештај и боравак посетилаца;
- 4) одговарајуће комуналне и друге објекте (водовод, канализација, саобраћајнице, ПТТ и електрообјекте и јавне зелене и рекреационе површине).

Члан 3.

Влада Републике Србије, на предлог општине и других заинтересованих субјеката, утврђује подручје које се сматра бањом, у смислу овог закона.

Утврђивање подручја у смислу става 1. овог члана врши се на основу претходно испитаног и утврђеног природног лековитог фактора на том подручју и одговарајућих научних и стручних истраживања вредности и карактеристика тог подручја, као и испуњености услова из члана 2. овог закона.

Мишљење о испуњености услова из члана 2. овог закона даје надлежно министарство.

Члан 4.

Општина на чијем подручју се налази бања стара се о њеном очувању, коришћењу, унапређењу и управљању, у складу са законом.

Члан 5.

Министарство надлежно за послове здравља води регистар бања са подацима о својствима природног лековитог фактора.

Члан 6.

Подручје бање и његове границе обележавају се ознакама.

Начин обележавања подручја бање прописује министар надлежан за послове урбанизма, а обележавање тог подручја обезбеђује општина на чијем подручју се бања налази.

Члан 7.

Заштита, унапређење и коришћење подручја бање врши се у складу са овим законом и законима којима је уређена заштита природних добара и заштита животне средине.

Члан 8.

За бању се доноси одговарајући плански документ, у складу са прописима о планирању и уређењу простора.

Планом из става 1. овог члана обезбеђује се, поред осталог: заштита и очување природних лековитих фактора у бањи, спречавање активности које могу нарушити основна обележја и својства бање, услови уређења и изградње на том подручју и стварање услова за развој здравствених, рекреативних и туристичких функција бање.

Члан 9.

Здравствене установе и друга правна и физичка лица која обављају здравствену делатност коришћењем природног лековитог фактора у бањи у сврху превенције, лечења и рехабилитације користе природни лековити фактор под условима утврђеним прописима о вршењу здравствене делатности.

Друга правна и физичка лица могу користити природни лековити фактор у бањи ако имају, у зависности од садржаја и карактера делатности које обављају, обезбеђен одговарајући простор, опрему и кадрове.

Ближе услове из става 2. овог члана прописује министар надлежан за послове здравља.

Испуњеност услова из става 2. овог члана утврђује министарство надлежно за послове здравља.

Члан 10.

Право коришћења природног лековитог фактора у бањи (термална и минерална вода, гас и лековито блато) домаћем правном или физичком лицу даје општина на чијем подручју се налази бања, уз сагласност Владе Републике Србије.

Право коришћења природног лековитог фактора у бањи (термална и минерална вода, гас и лековито блато) страном лицу даје се у складу са законом којим се уређује концесија.

Члан 11.

Корисник природног лековитог фактора у бањи дужан је да обезбеди уређаје и опрему за заштиту од загађивања и других штетних утицаја у коришћењу тог фактора.

Члан 12.

Општина прати количину и састав природног лековитог фактора у бањи и најмање једном у три године обезбеђује проверу његовог лековитог својства у овлашћеној здравственој установи.

Министарство надлежно за послове здравља прописује начин сталног праћења количине и састава природног лековитог фактора у бањи и утврђује здравствене установе овлашћене за научно испитивање и доказивање, односно проверу његовог лековитог својства.

Ако се у току коришћења природног лековитог фактора у бањи утврде промене у његовом саставу који нису у складу са атестом, општина је дужна да о томе обавести Министарство за здравље и обезбеди контролно атестирање.

Члан 13.

Корисник природног лековитог фактора у бањи плаћа накнаду за његово коришћење.

Накнада се плаћа према количини искоришћеног природног лековитог фактора.

Висину накнаде из става 1. овог члана утврђује Народна скупштина.

Средства остварена од накнада из става 1. овог члана приход су буџета општине, а користе се, према програму који доноси Скупштина општине на чијем подручју се налази бања, за очување, коришћење и унапређивање бање.

На програм из става 4. овог члана сагласност даје Влада.

Члан 14.

Новчаном казном од најмање 45.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице ако користи природни лековити фактор без одлуке из члана 10. овог закона.

Новчаном казном од најмање 2.500 динара казниће се за привредни преступ из става 1. овог члана и одговорно лице у правном лицу.

За привредни преступ из става 1. овог члана може се изрећи заштитна мера забране вршења делатности коришћења природног лековитог фактора до десет година.

Члан 15.

Новчаном казном од најмање 25.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако користи природни лековити фактор без одлуке из члана 10. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи заштитна мера забране вршења делатности коришћења природног лековитог фактора до десет година.

Члан 16.

План из члана 8. став 2. овог закона донеће се у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 17.

Корисници природног лековитог фактора који су тај фактор користили до дана ступања на снагу овог закона, могу наставити са његовим коришћењем под условима под којима су их користили до тог дана, а најдуже три месеца од дана утврђивања подручја бањом, на коме користе природни лековити фактор у смислу члана 3. овог закона.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ИЗМЕНЕ

Уредба о валоризацији новчаних казни за прекршаје из републичких прописа

Уредба је објављена у "Службеном гласнику РС", бр. 8/94.

Члан 1.

Износи новчаних казни за прекршај који су утврђени републичким прописима валоризују се тако да се за прекршај физичког лица и одговорног лица у правном лицу изриче новчана казна која не може бити нижа од 10 нових динара, ни виша од 1.000 нових динара.

За прекршај правног лица изриче се новчана казна која не може бити нижа од 100 нових динара, ни виша од 10.000 нових динара.

За прекршај предузетника изриче се новчана казна која не може бити нижа од 50 нових динара, ни виша од 5.000 нових динара.

За прекршаје којима је прописано да се казна наплаћује на лицу места од стране овлашћеног лица наплаћује се новчана казна у износу од 10 нових динара кад је прекршај извршило физичко или одговорно лице, односно у износу од 100 нових динара, кад је прекршај извршило правно лице или предузетник.

Члан 2.

Приликом замене новчане казне у казну затвора, сваких започетих 10 нових динара новчане казне замењује се даном затвора.

Замена новчане казне у казну затвора врши се када изречена новчана казна не прелази износ од 300 нових динара сходном применом одредби Закона о прекршајима.

Члан 3.

Окривљено правно лице за неодређивање представника, односно сведок или вештак због неоправданог неодазивања позиву органа за прекршаје или одбијања да сведочи, казниће се новчаном казном у износу од 3 до 30 нових динара, сходном применом одредби Закона о прекршајима.

Казном из става 1. овог члана казниће се због ометања реда у току поступка окривљени, његов бранилац, пуномоћник или друго лице које присуствује прекршајном поступку.

Члан 4.

Новчана казна која прелази износ од 300 нових динара извршава се принудним путем, применом одредби Закона о прекршајима.

Члан 5.

Орган који води прекршајни поступак може наплатити паушални износ који се односи на трошкове прекршајног поступка до 200 нових динара, применом одредби Закона о прекршајима.

Члан 6.

Валоризовани износи новчаних казни за прекршаје који су прописани овом уредбом изричу се учиниоцима прекршаја од дана почетка примене ове уредбе.

Члан 7.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењиваће се од 24. јануара 1994. године.

Уредба о валоризацији новчаних казни за привредне преступе које нису валоризоване

Уредба је објављена у "Службеном гласнику РС", бр. 10/94.

Члан 1.

Износи новчаних казни за привредне преступе који су утврђени републичким прописима а нису валоризовани Уредбом о валоризацији одређених новчаних казни за привредне преступе ("Службени гласник РС", број 8/94), валоризују се тако да се за привредни преступ државном лицу изриче новчана казна која не може бити нижа од 10.000 ни виша од 100.000 нових динара, а одговорном лицу новчана казна која не може бити нижа од 1.000 ни виша од 10.000 нових динара.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу 24. јануара 1994. године.